

*Marilena Ion-Cristea*

# *Îngeri în colivie*

 **LITERPRESS**  
PUBLISHING

București ❖ 2020

**Ion Cristea-Marilena**

***Îngeri în colivie***

Copyright @ Ion Cristea-Marilena

Copyright @LITERPRESS PUBLISHING 2020

*Toate drepturile rezervate, inclusiv reproducerea  
de fragmente din carte.*

**LITERPRESS PUBLISHING**

Str.Brebu, nr.3, sector 2, București

Email: Literpress@gmail.com

Magazin virtual: www.literpress.ro

*Editori coordonatori:* Coman Iasmina, Drăgan Milica

*Redactor corector:* Rodica Pușcașu

*Grafică copertă:* Mircea Cosmin Ionică

*Tehnoredactare:* Rodica Teiși

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**

**ION-CRISTEA, MARILENA**

**Îngeri în colivie** / Ion-Cristea Marilena. - București:

Literpress, 2020

ISBN 978-606-95087-7-0

**ISBN: 978-606-95087-7-0**

***Orice reproducere, totală sau parțială a acestei lucrări, fără acordul scris  
al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform  
Legii dreptului de autor.***

Imaginația omului poate îmbrăca o multitudine de fațete, de la cele mai neînsemnate și până la cele care îmbracă piscurile cu valori imaginative fără egal. Dar, viața este înainte de toate realitate, este un cumul de trăiri scăldate în bucurii și suferințe, o mare mai tot timpul învolburată care ne poartă uneori pe val și alteori ne pierde în adâncurile ei întunecate. Nimeni, însă, nu și-a imaginat că omenirea toată va îmbrăca haina suferinței și va deveni sclava acestei pandemii nemiloase care ne îngreșește libertatea fizică și sufletească, făcându-ne prizonierii propriei noastre vieți. Am evadat o clipă din durerea sufletului meu să vă adresez un cuvânt de îmbărbătare, pe care să vi-l trimit alături de cartea ce v-o dăruiesc vouă, sufletelor din colivii. Îmi doresc ca „Îngeri în colivie” să nu fie doar o carte, ci o pagină de veșnică amintire despre aceste vremuri tulburi care ne-au încorsetat viața.

*Ion-Cristea Marilena*

## *Prefață*

### *Despre mirajul și frumusețea poeziilor tale, Ion-Cristea Marilena!*

Trăim în vremuri de neliniște, viața însăși și-a rătăcit drumul firesc și se zbate între a fi și a nu fi. O tristețe grea a cuprins omenirea, dar nu vom îngenunchea în fața necunoscutului. Omul vine din timpuri memorabile cu acea strajă dumnezeiască care îi va asigura existența, dănuirea pe acest pământ greu încercat. Evadăm din această zonă exterioară ostilă și ne adăpostim în adâncul nostru, acolo unde ne aflăm cel mai mult și ne creăm acea statornicie și confort care să ne protejeze. Aici, în liniștea Eului, fiecare om se redescoperă, își caută liniștea și căldura sufletului, unii meditează, alții mai aprigi se revoltă sau cad în depresie. Există însă o mică parte dintre cei introvertiți care îmbrățișează lumina creației, iar cugetul lor este pătruns de acea trăire caldă, vie ce naște frumusețe și mângâiere sufletească. Ei sunt slujitorii artei, oamenii cu o sensibilitate aparte, cei care și-au creat în interiorul lor o altă lume, alte idealuri, alte visuri. Am pătruns în această lume minunată și am făcut cunoștință cu unul dintre oamenii aceștia speciali, dăruiți de Dumnezeu cu har și binecuvântare, poeta Ion-Cristea Marilena. Am început să scriu, intrând în intimitatea acestor vremuri tulburi, pentru a rămâne însemnat în cartea care va fi să vină că, indiferent de timpurile pe care le traversăm, spiritul rămâne întotdeauna viu, iar arta, de cele mai multe ori, devine o filă de istorie.

*„Fata pădurii”*

Sunt impresionată de versurile tale, tema aceasta zdruncină orice suflet care mai poartă în el crezul acela că aparține acestui pământ, acestui neam. Drama copacilor noștri este un strigăt de deznădejde și durere pe care tu l-ai creionat exemplar în aceste versuri, dar cine să-l audă, cine să vrea să schimbe ceva în acest dureros travaliu al despăduririlor?

*„La revedere, vară!”*

Ce minunăție de versuri, vara ți-a cucerit sufletul și te-a făcut să vibrezi în fața frumuseților sale ca un adevărat îndrăgostit de comorile ei! Delicatețea cu care te desparți de ea îmi creează în minte imaginea unei ființe minunate de care nu ai vrea să te îndepărtezi niciodată! Da, sufletul trece printr-o stare confuză, iar vântul poartă pe aripile lui o frunză ofilită și tristă care vestește că toamna își intră în drepturi!

*„Eu aș vrea...”*

Am scris într-o poezie de a mea „poetii sunt niște nebuni frumoși” care cutreieră cu gândul pământul și cerul într-o căutare permanentă de cuvinte prețioase, de povești miraculoase pe care să le aștearnă apoi în versuri nemuritoare! Mi-a plăcut ascensiunea ta imaginativă spre înalt, dorința de a cutreiera munții, de a-ți scâlda trupul în albia unui râu cu apă limpede, de a-ți împrospăta obrazul cu boabele de cristal ale apei dătătoare de viață, de a zbura mai sus, undeva printre nori, de unde să privești pământul cu un dor de întoarcere apăsător, pentru că, în zborul tău, ai fi adunat toată frumusețea gândului călător și o vrei revărsată aici, pe pământul tău drag, sub forma cea mai simțită și mai plină de frumusețe, poezia!

---